

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/278/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2307206948
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2307206948.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní vedenom pred sudcom JUDr. Rastislavom JAKUBOVIČOM v právnej veci navrhovateľa : I. M., O.. XX.X.XXXX, Z. V. G. X, XXX XX V. zastúpený Mgr. Oľgou Kontšekovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Prievozská 4B, proti odporcovi : C.. F. F., O.. XX.X.XXXX, Z. V. Š. XXXX/X, U., zastúpený: Čibrik & Blazsek, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Šaľa, Hlavná 14, IČO: 46255010, o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

Súd návrh v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur zamietá.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 10.4.2007 domáhal, aby súd poskytol ochranu jeho osobnosti, nakoľko vyjadreniami odporcu, ktoré boli podľa jeho názoru neoprávnené došlo k zásahu do súkromnej sféry navrhovateľa. Navrhovateľ tieto nepravdivé informácie a údaje uviedol pred masovo-komunikačnými prostriedkami, čím došlo k intenzívnemu zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, pričom tento zásah mal širokú publicitu. K zásahu došlo prostredníctvom tlačových, internetových a televíznych médií.

Odporca s návrhom nesúhlasil pričom udával, že informácie a tvrdenia ktoré médiám poskytol a ktoré spočívali v tom, že navrhovateľ si mal ako delegát Slovenského futbalového zväzu pýtať peniaze za to, že v zápise o stretnutí neuvedie skutočnosti svedčiace o nedostatku na strane organizátorov, sú pravdivé.

Súd vo veci rozhodol dňa dňa 03.04.2012 pod č.k. XXC XXX/XXXX-XXX tak, že:

Odporca je povinný strpieť a na svoje náklady odstrániť následky neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa tak, že

- vo verejných denníkoch Nový čas, SME, PRAVDA, Niké Šport a na internetových portáloch www.aktualne.sk, www.futbal.pravda.sk, www.plusjedenden.sk, www.profutbal.sk, zverejní
- zabezpečí odvysielanie svojho prehlásenia v rámci Športových novín TV Markíza,
- text s nasledovným obsahom

„ F., prezident futbalového klubu Močenok, uviedol som pre média, že pán I. M., delegát Slovenského futbalového zväzu, patrí k funkcionárom Slovenského futbalového zväzu, ktorý si v súvislosti s výkonom svojej funkcie pýta peniaze. Toto moje vyhlásenie je nepravdivé. Pán I. M. odo mňa v minulosti nežiadal

žiadne peniaze a ani inú finančnú výhodu. Za moje nepravdivé vyhlásenie pre médiá sa mu týmto ospravedlňujem.“

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšnej časti uplatnenej nemajetkovej ujmy súd návrh zamieta.

O odvolaní proti uvedenému rozsudku rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 9Co/197/2012-229 zo dňa 30.5.2013 tak, že v časti uloženej povinnosti ospravedlnenia rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a v časti priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom priebehu konania teda prvostupňový súd posudzoval otázku priznania náhrady nemajetkovej ujmy a v prípade že by vykonaným dokazovaním dospel k názoru, že sú splnené podmienky na priznanie náhrady musel rozhodnúť o jej výške.

Po vrátení veci súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, rovnako ako výsluchom svedkyne M. M. a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

K skutkovému stavu ktorý súd popísal v svojom predchádzajúcom rozhodnutí č.k. XXC/XXX/XXXX-XXX súd v rámci doplnenia dokazovania zistil, že podľa tvrdení navrhovateľa došlo po vyjadreniach odporcu k podstatnej zmene v jeho celom živote. V ten deň keď slová odporcu odzneli bol práve na návšteve u ľudí ktorých videl prvýkrát a taký pocit hanby aký vtedy cítil ešte v živote nezažil. Odporca podľa svojich tvrdení taktiež musel neustále vysvetľovať nepravdivosť informácie v rámci rodiny a pred známymi. V dôsledku celej situácie prišiel o mnohých priateľov. Odporca si dodnes pamätá pohľady ľudí v zamestnaní, taktiež odporca popisoval, aký negatívny dopad malo na neho to, že bolo začaté trestné stíhanie, že sa k jeho osobe vyjadrujú ľudia, ktorých ani nepoznal. Na pôde SFZ bol odporca nútený neustále celú situáciu vysvetľovať, pričom táto organizácia je masovou organizáciou pôsobiaceou na celom území Slovenskej republiky, pričom veľký počet členov tejto organizácie nadobudol voči jeho osobe pochybnosti., pričom si odporca myslí, že aj napriek jeho vysvetľovaniu jeho pochybnosti zostali až do dnešných čias. Odporca považuje roky 2007 a 2008 za najťažšie obdobie v existencii jeho rodiny. V uvedenom období sa odporca podľa svojho tvrdenia zmenil aj v svojom správaní v rodine, zostal zatrpknutý, utiahnutý a sklamaný. V rodine mala viaznuť komunikácia, pričom celú záležitosť najťažšie znášala jedna z jeho dcér, v dôsledku čoho mala problémy aj škole. V roku 2007 bol odporca ešte civilným zamestnancom KRPZ v Bratislave, pričom k 27.12.2007 bol s nim pracovný pomer ukončený síce z dôvodu nadbytočnosti, ale odporca pociťuje, že to bolo z dôvodu pochybností voči jeho osobe.

Na otázky právneho zástupcu odporcu navrhovateľ uviedol, že pred neoprávneným zásahom zo strany odporcu rovnako ako doteraz je delegátom SFZ, pričom na začiatku bol iba delegátom, neskôr sa stal členom komisie delegátov a v súčasnosti zastáva pozíciu predsedu komisie delegátov. Uvedená pozícia je pritom pozíciou volenou výkonným výborom SFZ. Na otázku okolností ukončenia pracovného pomeru navrhovateľ uviedol, že jeho pracovný pomer mal byť ukončený k decembru 2007 z dôvodu organizačných zmien keďže však hrozilo že mu bude daná výpoveď, preto zvolil pre neho výhodnejší spôsob ukončenia pracovného pomeru dohodou.

Z výpovede svedkyne M. M. ktorá je manželkou navrhovateľa súd zistil, že pre rodinu navrhovateľa mali byť roky 2007 a 2008 najťažšie. Po odznení informácie sa navrhovateľ začal správať utiahnuto, málo komunikoval, bol podráždený a trpel nespavosťou. Atmosféra v rodine najťažšie zasiahla jednu z dcér navrhovateľa, ktorá v dôsledku týchto problémov musela robiť maturitnú skúšku v náhradnom termíne. Navrhovateľ a svedkyňa boli v roku 2007 zamestnancami KRPZ, potom však v pracovnom prostredí nasledovalo neustále vypytovanie a otázky, pričom v dôsledku tejto atmosféry na pracovisku svedkyňa ukončila svoj pracovný pomer a pred koncom roka urobil takisto aj navrhovateľ. Po ukončení trestného stíhania sa atmosféra v rodine začala postupne normalizovať. Svedkyňa taktiež svoj pracovný pomer ukončila dohodou.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Na základe vyššie cit. ustanovení Občianskeho zákonníka má súd za preukázané, že odporca v mesiaci marec 2007 neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa a to tým, že v masovo-komunikačných prostriedkoch uvádzal informácie nepravdivého charakteru spočívajúce v tom, že navrhovateľ si má ako delegát Slovenského futbalového zväzu pýtať úplatky. Nepravdivosť týchto informácií pritom jednoznačne vyplynula zo záverov trestného stíhania, ktoré bolo vedené proti osobe navrhovateľa. K otázke zásahu do osobnostných práv navrhovateľa súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku č.k. 15C/278/2007-200 zo dňa 3.4.2012.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

V danom prípade súd posudzoval a to aj v zmysle záverov odvolacieho súdu, či zásah do osobnostných práv navrhovateľa zo strany odporcu dosiahol takú intenzitu, ktorá by odôvodňovala okrem ostatných nárokov ako je už priznané ospravedlnenie aj priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. V danom prípade súd poukazuje, že pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je podstatným nielen preukázanie konania ktoré je spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv poškodenej osoby ale bezpochyby musí byť preukázané, že v reálnom živote poškodenej osoby došlo k skutočným zmenám, v sociálnom, rodinnom a pracovnom postavení poškodenej osoby. Inými slovami je potrebné konštatovať, že pre posúdenie intenzity neoprávnených zásahov nie je rozhodujúcim subjektívny názor poškodenej osoby ale preukázanie reálnych zmien v postoji prostredia a ostatných ľudí k poškodenej osobe. Až preukázanie týchto skutočností podľa názoru súdu odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

V tomto prípade musí súd jednoznačne konštatovať, že navrhovateľ v priebehu konania síce uvádzal pomerne rozsiahle zmeny v svojom sociálnom, pracovnom a rodinnom prostredí, avšak nim tvrdené zmeny nepreukázal relevantnými dôkaznými prostriedkami, ktoré by bezpochyby preukazovali, že v dôsledku nepravdivej informácie zo strany odporcu došlo k takej zmene v postavení navrhovateľa v spoločnosti, ktorá by okrem priznania ospravedlnenia odôvodňovala aj priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ síce v svojom prednese prezentoval negatívny dopad nepravdivých informácií na jeho rodinné prostredie, pričom celková atmosféra v rodine mala vyústiť do problémov jeho dcéry s maturitou. Toto svoje tvrdenie však neprezentoval ďalšími dôkaznými prostriedkami, ktoré by preukazovali príčinnú súvislosť. Taktiež odporca prezentoval stratu priateľov. Toto svoje tvrdenie však rovnako nepodporil ďalšími dôkaznými prostriedkami. Rovnako súd nemohol vyhodnotiť ukončenie pracovno-právneho pomeru navrhovateľa tak, že bolo spôsobené v dôsledku nepravdivej informácie, nakoľko pracovný pomer navrhovateľ ukončil dohodou a rovnako nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi odznením nepravdivej informácie a ukončením pracovno-právneho pomeru. Čo sa týka angažovania navrhovateľa v SFZ súd poukazuje na tú skutočnosť, že po odznení nepravdivej informácie nebola činnosť navrhovateľa ako delegáta tejto organizácie ani len prerušená, navyše z výsluchu samotného navrhovateľa vyplynulo, že k dnešnému dňu pôsobí vo vyšších funkciách v rámci organizačnej štruktúry tejto organizácie.

Čo sa týka otázky nepriaznivých následkov trestného stíhania súd poukazuje na to a prikláňa sa k argumentácii odporcu, že trestné stíhanie bolo vedené orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorých činnosť odporca ovplyvniť nevedel, pričom v rámci trestného stíhania sú orgány, ktoré toto stíhanie vedú povinné zistiť, či k spáchaniu trestného činu, prípade prečinu došlo a kto takýto skutok spáchal. V rámci tohto postupu sú tieto orgány podľa názoru súdu povinné skúmať aj dôkazy svedčiace v

prospech stíhanej osoby. V danom prípade teda podľa názoru súdu odporca nenesie zodpovednosť za to, že trestné stíhanie navrhovateľa došlo až do štádia podania obžaloby a následného konania pred súdom. Podľa názoru súdu samotné vedenie trestného stíhania nie je skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko navrhovateľ ako už bolo uvedené vyššie dôkaznými prostriedkami nepreukázal, že by vedenie trestného stíhania voči jeho osobe malo samo osebe negatívny dopad na jeho postavenie v spoločnosti.

Z uvedených dôvodov teda súd dospel k názoru, že v danom prípade síce vyjadreniami odporcu došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, pričom navrhovateľovi bolo už súdom priznané primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, avšak súd taktiež dospel k názoru, že toto zadosťučinenie vzhľadom na to, že odporca nepreukázal pred súdom podstatné zmeny v jeho spoločenskom postavení je zadosťučinením primeraným a na odstránenie neoprávnených zásahov je dostačujúcim. Súd musel konštatovať, že navrhovateľ v priebehu konania dôkaznými prostriedkami nepreukázal, že jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere, nakoľko nepreukázal existenciu reálnych následkov nepravdivých tvrdení odporcu.

Z uvedených dôvodov teda súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Súd rozhodol na základe dôkazov označených a navrhnutých účastníkmi konania. Sám žiadne dôkazy nevykonával ani neinicioval a to s prihliadnutím na zásadu rovnosti strán súdneho konania ako aj s prihliadnutím na právo účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:
 - 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.